

INFORMACJA

z wykonanego zadania na rzecz postępu biologicznego w produkcji zwierzęcej

Tytuł zadania: „**Analiza bioróżnorodności hodowlanych szynszyli odmiany beżowej na podstawie cech fenotypowych i użytkowych, na przykładzie populacji nie większej niż 200 sztuk tych szynszyli**”

Lp. nr 3 w załączniku nr 1 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 lipca 2015 r. w sprawie stawek dotacji przedmiotowych dla różnych podmiotów wykonujących zadania na rzecz rolnictwa (Dz. U. poz. 1170)

Okres realizacji: 2015 r.

Badania prowadzono w ośmiu fermach szynszyli beżowej zlokalizowanych w następujących miejscowościach: 1 – Myślenice (woj. Małopolskie) – stado 31 samic; 2 – Łódź – stado 21 samic; 3 – Radwanowice (woj. Małopolskie) – stado 19 samic; 4 – Orzk (woj. Łódzkie) – 34 samice; 5 – Kraków – stado 24 samice; 6 – Częstochowa – stado 14 samic; 7 – Zakopane (ferma Lasek) – 14 samic; 8 – Limanowa (woj. Małopolskie) – 43 samice.

Fot. 1. Szynszyla beżowa na ręce hodowcy.

Hodowla szynszyli w Polsce została zapoczątkowana w 1956 roku w miejscowości Grywałd przez Państwa Władysława i Elwirę Rzewskich poprzez import zwierząt. Pod koniec lat pięćdziesiątych u Państwa Rzewskich pojawiła się nowa mutacja szynszyli określona jako **szynszyla beżowa**. Jak każda nowa mutacja wzbudziła duże zainteresowanie wśród hodowców. Jednak ze względu na nie najlepszą w tym okresie koniunkturę tego gatunku zainteresowanie to dosyć szybko minęło. Czynnikiem pośrednio decydującym o słabym rozpowszechnieniu w hodowli była zbyt mała liczba zwierząt tej odmiany barwnej (beżowej).

Na szczęście odmiana beżowa została utrzymana przez kilku hodowców – obecnie zwierzęta tej odmiany barwnej można spotkać na nielicznych fermach w naszym kraju, najliczniejsza populacja utrzymywana jest w woj. małopolskim.

Fot. 2. Szynszyla beżowa na półce odpoczynkowej.

Mutacja beżowa krzyżowana z innymi odmianami barwnymi szynszyli daje możliwość uzyskania mieszańców o ciekawym i oryginalnym umaszczeniu okrywy włosowej, które w szczególności są poszukiwane jako zwierzęta domowe. Jednocześnie utrzymywanie tej odmiany w gospodarstwach agroturystycznych może zwiększyć ich atrakcyjność. Zachowanie odmiany beżowej ma też znaczenie prestiżowe dla naszej hodowli szynszyli, ponieważ zwiększa różnorodność genetyczną tego gatunku.

Odmiana beżowa jest uwarunkowana homozygotycznym układem alleli (pp) i jest recesywna w stosunku do odmiany standardowej. Osobniki dorosłe uzyskują w wieku 6-7

miesiący życia masę ciała powyżej 470 g, w wieku 7-8 miesięcy masę powyżej 500 g zaś starsze powyżej 530 g.

Fot. 3. Szynszyla beżowa.

Na podstawie przeprowadzonych badań należy stwierdzić, że występują rozbieżności pomiędzy badanymi fermami we wskaźnikach użytkowości rozplodowej. Wydaje się niezbędnym kontynuowanie badań w celu określenia przyczyn i znalezienia środka zaradczego w celu wyrównania wskaźników użytkowości rozplodowej samic szynszyli pomiędzy badanymi fermami. Z kolei badania młodych wykazały, że profesjonalny system żywienia wpłynął pozytywnie na wyrównanie materiału młodzięży na fermach.